

Per article Enciclosa Pedrell
J. de Pedrell

Intuïció del home per el cant,
música natural, una replementada
per lo circumstancial y erudit;

Perennitat de aquesta música al
costat del camí de la música ar-
tística que evoluciona amb la tei-
nica etc del individu gení?

La cèlula generadora de la
música artificial es la de la
natural, la que no ha replemada
del individu més que el alme
en gracia y los incentivos de la
música.

Anim ^{artista} creador de un cant
repleat per altre, uní. Va mimer
aquest cant i vo altu per reflector
y aspiracions profundes de una raça.
El mosh propi de la mateixa. Per
això la obra artística no esdevé popular.
El poble ^{no} dea; el poble reb i tras
forma. No guine la manera de

Carla Schell ,

2

Explicabo.

Proemio I del Tom. Ier.

Proemio II

Es refereix l'autor a lo explica en
son llibre "Jornados de arte", sobre
"Como se abicionó al Folklore", un
ricel. El dictat amb son mestre
en Tortosa. Copia cançons de sa mare
i germana. La abició al Freyschütz
de Weber. ~~Biera~~

Composició del "El último
Abencerraje", amb preocupació
del cant popular, notat ja per
un crític. Allavors vol engranar
a més en l'estructura del folk
lore de la terra. (Orientacions
seguint de la "Jornados de arte",
allavors atia als seus amics

li remeixin materials folklo-
ric. "I tantos centenars de cançons
i de tornados — lleguí a reunir
que se impuro desde aquella e-
poca de relacionar i publicar el